

Я слѣзъ да имъ отворишъ очитѣ, ама най-напредъ ги изпитай.

Ангелътъ съ бѣлитѣ крила послуша дѣда Господа, на греба въ една чаша вода отъ виделото кладенче и слѣзе при двамата божеци. Бѣше още рано. Двамата братя спѣха подъ моста. Най-напредъ ангелътъ събуди малкия братъ и му рече:

— Проводи ме дѣдо Господъ да ти донеса две очи. На тебъ ще дамъ само две очи, а на брата ти две очи и единъ елмазъ. Бива ли?

— Бива, — отвърна малкиятъ братъ, — мене ми стигатъ дветѣ очи, съ които ще виждамъ най-скжпитѣ елмази, съ които е осипалъ дѣдо Господъ небето — звездитѣ.

Бѣлокрилиятъ ангелъ напрѣска очитѣ му съ вода отъ виделото кладенче и той прогледа.

Тогава божиятъ пратеникъ бутна за рамото голѣмия братъ и му рече:

— Дошълъ съмъ да ти донеса даръ отъ Бога. Дѣдо Господъ ти проводи две очи. Ако вземешъ очитѣ, на брата ти ще дамъ две очи и единъ елмазъ. Бива ли?

— Какъ? — скочи голѣмиятъ слѣпецъ, — на мене само две очи, а на брата ми очи и елмазъ на туй отъ горе. Не ти ща очитѣ, ама и на брата ми нѣма да давашъ очи и елмазъ.

Ангелътъ скри чашата пълна съ виделина и отлетѣ къмъ небето. Малкиятъ братъ тръгна съ здрави очи по бѣлия свѣтъ, а голѣмиятъ остана да проси милостиня отъ минавачитѣ.

А. Каралийчевъ

